

enkelte Yder at udrede. Dette er Tilfældet med Præstetallet, en Slags Præstепenge, som træder i Stedet for Højtids-offerret. Det betales nemlig ens af alle, der ere komne over Konfirmationsalderen, uanset, hvorledes de økonomisk ere stillede. Præstetal erlægges noget forskelligt paa de forskellige Steder — en Smule Variation opstaar ogsaa ved Kapitelstakst-priserne paa Uldvarer —, men Gennemsnitsbetalingen for hver enkelt Person er omtrent 33 Øre. Man vil indse, at det hverken for Yderen eller Modtageren er behageligt at have med en saadan Afgift at gøre. De 3,000 Kr., der her er Tale om, blive altsaa indbetalte af ca. 10,000 Mennesker, og det er da en Selvfølge, at man paa Grund af hvert enkelt Bidrags Lidenhed helst vil være fri for større Besvær med at opkræve det. Og endnu mindre kan der være Tale om, at man vil inddrive det f. Eks. ved Udpantning, skønt det er blevet resolveret, at det kunde ske. Det er aldrig sket. Endvidere nævnes der her i § 7 et Par Afgifter: Lagmandstolden og Bidrag til Fonden for forulykkedes efterladte, hvilken Fond er oprettet i 1832 og endnu bestaar. Hver af disse Afgifter betales med 8 Øre for hver Person i Alderen mellem 15 og 50 Aar, dog ikke af dem, der bo i Thorshavn eller paa Præstegaardsjorder. Skønt Afgiften indkræves hos 2,700 Personer, bliver det samlede Beløb saaledes kun 216 Kr. Det er formentlig let forstaaeligt, at den Slags Afgifter ønskes afskaffede.

Saa er Spørgsmaalet: Paa hvad Maade skulle de heromhandlede Tiender og Afgifter afløses? Og her slaar Lovforslaget ind paa det samme Princip, som ligger til Grund for den førnævnte Afløsning af Fisketienden, at Statskassen udreder de Beløb, som Institutioner eller Personer, d. v. s. Kirkerne, Præsterne og Sysselmændene paa Færøerne maatte have Krav paa som Godtgørelse, mod at Statskassen herfor og for egne Indtægtstab faar Erstatning i en Forhøjelse af Indførselsafgiften paa Spirituosa og en Forhøjelse af den Kongs- og Matrikulsskat, som ifølge Lov af 23. April 1897 hviler paa Odelsgodset og Kongsgodset paa Færøerne. Der er i Anmærkningerne til Lovforslaget gjort udførlig Rede for, hvorledes Beregningen med Hensyn til denne Dækning er opstillet, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa den. Angaaende de Sats, der findes i § 1, skal jeg kun oplyse, at de ere forhøjede en Del fra det nu bestaaende. Men paa Færøerne har man ikke været ængste-

lig ved at foretage den Forhøjelse netop for nærværende Tid, fordi den Lov om Handel med og Udsenkning af berusende Drikke, som udkom for et Aar siden, vil medføre, at alle spirituøse Drikkevarer til en vis Grad kunne faas billigere nu paa Færøerne end tidligere, i alt Fald af alle dem, der ikke før bestilte direkte ude fra, men købte hos Købmændene. Som det vil erindres, blev nemlig al Handel med og Udsenkning af berusende Drikke udstemt paa Færøerne — fra 1. Januar i Aar at regne —, saaledes at hver enkelt Forbruger nu maa bestille til sig selv, hvorved han faar godt af den Avance, Købmanden tidligere beregnede sig. Altsaa ville Forbrugerne selv med den her foreslaede Forhøjelse i det store og hele kunne faa deres Spiritus til samme Betaling, som de ere vant til. Ved Beregningerne over, hvor meget Statskassen kan forvente at faa ind, har man anslaaet, at Indførselen af Spirituosa vil gaa ned med $\frac{1}{3}$. Det er umuligt i dette Øjeblik at sige, hvorledes det vil gaa i den Henseende, om det vil gaa mere eller mindre ned. Derfor kan jeg saa godt forstaa, at den højtærede Minister har villet, at Lovforslaget skulde ende med en Revisionsbestemmelse, gaaende ud paa, at Kapitlerne 1 og 2 skulde forelægges til Gennemsyn for Lagtinget i Samlingen 1911 og for Rigsdagen i Samlingen 1911—12. Ved samme Tid skal nemlig den førnævnte Lov om Handel med og Udsenkning af berusende Drikke ogsaa revideres af Lagtinget og Rigsdagen, og det vil derfor være ganske naturligt, at man saa nærmere vil se, hvorledes det har stillet sig med de Indtægter, Staten skulde have som Erstatning for det, den ved denne Lov paatager sig at yde. Naar det i Anmærkning til § 9 er udtalt, at Justitsministeriet til den Tid maatte forbeholde sig fremtidig at søge Dækning anvist af Lagtinget, hvis det havde vist sig, at Statskassen ikke havde faaet tilstrækkeligt, saa finder jeg det ganske naturligt, thi Lagtinget er under sine Forhandlinger gaaet ud fra, at Statskassen ikke skulde komme til at lide noget Tab ved dette Lagtingets Forslag med Hensyn til Tiendeafløsningen. Lagtinget vil derfor sikkert ogsaa finde det naturligt, for saa vidt det maatte vise sig, at Spiritusforbruget er gaaet ned med mere end $\frac{1}{3}$, for Eftertiden at anvise en eller anden Maade, hvorved Staten kunde opnaa den Erstatning, som Lagtinget ogsaa har ønsket, at Statskassen skulde have. I det Tilfælde, at Spiritusforbruget gaar langt længere ned end med $\frac{1}{3}$, er jeg ogsaa vis